

אור דוד

פרשת שבוע	כניסת שבת			יציאת החג			גיליון מספר	מוקדש לע"נ הבה"ח דוד צברדלינג ז"ל בן שלמה זלמן ושושנה נעמי הי"ו
	ירושלים	יבנה	מצפה רמון	ירושלים	יבנה	מצפה רמון		
חוקת	19:13	19:30	19:22	20:30	20:32	20:28	54	

אורות הפרשה – הרב נאור מאיר גנון שליט"א.

רש"י מפרש בפרשה שעם ישראל דיברו דיבה על ה-"מן" ולכן נענשו בנחשים שהכישו אותם כי גם הנחש חטא בהוצאת דיבה (שדיבר רע על ה' ופיתה את חוה לאכול מעץ הדעת). כמו כן בגלל שאמרו על המן שטעמו כעפר נענשו בנחשים שבכל דבר טועמים טעם עפר ובאמת יש אחדות יפה בפירושים כי ברגע שאדם מדבר רע על חבירו אזי טועם בכל חייו רע-"עפר", אך מי שמדבר טוב תמיד על חבירו טועם בחייו טעם של "מן". רבי נחמן מברסלב אומר: אם אתה עצוב בגלל משהו, בטח אתה 100% צודק. אבל למה לא להיות שמח על הדברים שכבר יש לך? למה אתה כל כך עצוב? בגלל שמהו חסר לך בחיים, אבל אתה חי, בוא נתחיל מכאן. רק בגלל שאתה חי כדאי לרקוד משמחה במשך שבוע ימים. עניין נוסף מהפרשה הוא שגם מצוות השבת וגם פרה אדומה ניתנו ב-"מרה" שם נעשה לנו נס שנהפכו המים המרים למתוקים. שבת היא מצווה מובנת ואילו פרה אדומה ההיפך. זה בא להראות שגם אחרי שלמדנו ואנו יודעים-אנו בעצם לא יודעים עדיין כלום(ענוה).

[ע"פ דברי רבי שלמה קרליבך זצ"ל]. אוהב אתכם! שבת שלום:-

דבר בעיתו מה טוב – מאורעות התנ"ך בתאריך היומי, על פי ספרו של הבח"ה דוד צברדלינג ז"ל.

ג' תמוז: ט וַיָּבֹא אֱלֹהִים יְהוָה וְהוֹשַׁע פְּתָאם כָּל הַלֵּילָה עַל־הַ מֶן הַגִּלְגָּל: י וַיְהִימָם יְהוָה לִפְנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּכֶם מִכָּה גְדוֹלָה בְּגִבְעוֹן וַיִּרְדְּפֵם דָּרָךְ מֵעַל־הַ בֵּית חוֹרֵן וַיִּכֶם עַד עֲזָקָה וְעַד מַקְדָּה: יא וַיְהִי בִּגְסָם מִפְּנֵי יִשְׂרָאֵל הֵם בְּמוֹרֵד בֵּית חוֹרֵן וַיְהוֹה הַשְּׁלִיךְ עֲלֵיהֶם אֲבָנִים גְּדֹלוֹת מִן הַשָּׁמַיִם עַד עֲזָקָה וַיָּמָתוּ רַבִּים אֲשֶׁר מָתוּ בְּאֲבָנֵי הַבֶּכֶד מֵאֲשֶׁר הִרְגוּ בָנֵי יִשְׂרָאֵל בְּחֶרֶב: יב אַז יִדְבֹר יְהוֹשֻׁעַ לַיהוָה בְּיוֹם תַּת יְהוָה אֶת הָאָמָרִי לִפְנֵי בָנֵי יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר לְעֵינֵי יִשְׂרָאֵל שְׁמַשׁ בְּגִבְעוֹן דּוֹם וַיִּרְחַם בְּעֵמֶק אֵילָוִן: יג וַיִּדֹם הַשְּׁמַשׁ וַיִּרְחַם עַמָּד עַד יָקָם גּוֹי אֲבִיו הָלֹא הָיָה כְּתוּבָה עַל סֵפֶר הַיָּשָׁר וַיַּעֲמֵד הַשְּׁמַשׁ בְּחֹצֵי הַשָּׁמַיִם וְלֹא אָץ לָבֹא כְּיוֹם תָּמִים: יד וְלֹא הָיָה כְּיוֹם הַהוּא לִפְנֵי וַאֲחֵרָיו לְשִׁמְעַי יְהוָה בְּקוֹל אִישׁ כִּי יְהוָה נָלַחם לִישְׂרָאֵל: טו וַיָּשֶׁב יְהוֹשֻׁעַ וְכָל יִשְׂרָאֵל עִמּוֹ אֶל הַמַּחֲנֶה הַגִּלְגָּלָה: טז וַיִּגְסוּ חֲמֹשֶׁת הַמְּלָכִים הָאֵלֶּה וַיִּחָבְאוּ בַּמַּעֲכָה בְּמַקְדָּה: יז וַיֵּצֵד לַיהוֹשֻׁעַ לֵאמֹר נִמְצְאוּ חֲמֹשֶׁת הַמְּלָכִים נִחְבְּאִים בַּמַּעֲכָה בְּמַקְדָּה: יח וַיֹּאמֶר יְהוֹשֻׁעַ גָּלוּ אֲבָנִים גְּדֹלוֹת אֶל פִּי הַמַּעֲכָה וְהִפְקִידוּ עֲלֵיהֶם אֲנָשִׁים לְשִׁמְרָם: יט וְאַתֶּם אַל תַּעֲמִדוּ רַדְפוּ אַחֲרֵי אֲבִיכֶם וַזְנַבְתֶּם אוֹתָם אֶל תִּתְּנוּם לָבֹא אֶל עֲרֵיהֶם כִּי נִתְּנָם יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם בְּיָדְכֶם: כ וַיְהִי כִכְלוֹת יְהוֹשֻׁעַ וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל לְהַכּוֹתָם מִכָּה גְדוֹלָה מְאֹד עַד תָּמָם וְהַשְּׁרִידִים שָׁרְדוּ מֵהֶם וַיָּבֹאוּ אֶל עֲרֵי הַמִּבְצָר: כא וַיָּשֻׁבוּ כָּל הָעָם אֶל הַמַּחֲנֶה אֶל יְהוֹשֻׁעַ מַקְדָּה בְּשָׁלוֹם לֹא חֶרֶץ לִבָּנֵי יִשְׂרָאֵל לְאִישׁ אֶת לִשְׁנוֹ: כב וַיֹּאמֶר יְהוֹשֻׁעַ פָּתְחוּ אֶת פִּי הַמַּעֲכָה וְהוֹצִיאוּ אֵלַי אֶת חֲמֹשֶׁת הַמְּלָכִים הָאֵלֶּה מִן הַמַּעֲכָה: כג וַיַּעֲשׂוּ כֵן וַיִּצְיִאוּ אֵלָיו אֶת חֲמֹשֶׁת הַמְּלָכִים הָאֵלֶּה מִן הַמַּעֲכָה אֶת מֶלֶךְ יְרוּשָׁלַם אֶת מֶלֶךְ חֶבְרוֹן אֶת מֶלֶךְ יִרְמֹת אֶת מֶלֶךְ לָכִישׁ אֶת מֶלֶךְ עֵגְלוֹן: כד וַיְהִי כְהוֹצִיָאם אֶת הַמְּלָכִים הָאֵלֶּה אֶל יְהוֹשֻׁעַ וַיִּקְרָא יְהוֹשֻׁעַ אֶל כָּל אִישׁ יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר אֶל קִצְיֵנִי אֲנָשִׁי הַמַּלְחָמָה הִהֲלֹכֹא אִתּוֹ קִרְבוּ שִׁימוּ אֶת רַגְלֵיכֶם עַל צִוְּאֵרֵי הַמְּלָכִים הָאֵלֶּה וַיִּקְרְבוּ וַיִּשְׁימוּ אֶת רַגְלֵיהֶם עַל צִוְּאֵרֵיהֶם: כה וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהוֹשֻׁעַ אֶל תִּירָאוּ וְאֶל תַּחֲתוּ חִזְקוּ וְאַמְצוּ כִּי כֹכָה יַעֲשֶׂה יְהוָה לְכָל אֲבִיכֶם אֲשֶׁר אַתֶּם נֹלְחָמִים אוֹתָם: כו וַיִּכֶם יְהוֹשֻׁעַ אַחֲרֵי כֵן וַיָּמִיתָם וַיִּתְּלָם עַל חֲמֹשֶׁה עֲצִים וַיְהִיו תְּלוּיִם עַל הָעֵצִים עַד הָעֶרֶב: כז וַיְהִי לַעֲת בּוֹא הַשָּׁמֶשׁ צָוָה יְהוֹשֻׁעַ וַיִּרְיִדוּם מֵעַל הָעֵצִים וַיִּשְׁלַחֵם אֶל הַמַּעֲכָה אֲשֶׁר נִחְבְּאוּ שָׁם וַיִּשְׁמוּ אֲבָנִים גְּדֹלוֹת עַל פִּי הַמַּעֲכָה עַד עֶצֶם הַיּוֹם הַזֶּה: כח וְאֶת מַקְדָּה לָכַד יְהוֹשֻׁעַ בְּיוֹם הַהוּא וַיִּכֶּה לִפִּי חֶרֶב וְאֶת מִלְכָּה הַחֶרֶם אוֹתָם וְאֶת כָּל הַנָּפֶשׁ אֲשֶׁר בָּהּ לֹא הַשְׁאִיר שְׁרִיד וַיַּעֲשׂ לְמֶלֶךְ מַקְדָּה כְּאֲשֶׁר עָשָׂה לְמֶלֶךְ יִרְחֹו:

(סדר עולם פרק יא)

(יהושע י, ט-כח)

נתתי, השמאל שלך יעקר אותו מן העולם. כי הוא, עוג, פגם את רושם הברית שלו, ומי שפגם אות הזו ראוי להתעקר מן העולם מעצמו. כל שכן השמאל שלך, שהוא ירך, יעקר אותו מן העולם, ומשום זה נתעקר מן העולם, ואע"פ שהוא גבור מבני הגבורים ומשום שרצה להשמיד את ישראל נפל בידי משה ונשמד.

(פט) בגין כך כלא וכו': משום זה השמידו ישראל הכל, בניו וכל עמו וכל אשר לו. כמו שכתוב ויכו אותו ואת בניו ואת כל עמו. וכתוב ונך אותו ואת בנו. בנו כתוב, חסר י' של סימן הרבים, וקוראים בניו. וכבר העמידוהו החברים (תנחומא סוף חוקת).

(צ) זכאין אינון ישראל וכו': אשרי הם ישראל שמושה הנביא היה ביניהם, שבשבילו עשה הקב"ה כל אלו האותות. והעמידוהו. והקב"ה לא כרת בריתו עם שאר העמים להתקשר בהם, אלא עם ישראל, שהם בניו של אברהם, שכתוב בו, ובין זרעך אחרית לדרתם ברית עולם. וכתוב, ואני זאת בריתי אותם אמר ה' רוחי אשר עליך וגו', לא ימושר מפיו וגו'. בורך ה' לעולם אמן ואמן.

(פה) ויאמר וגו' אל תירא אותו: ב' פעמים בתורה נמצאות אותו שהן שלמות ב' ויין. (כך היה בס"ת שלהם), אחד כאן. ואחד עד דרוש אחיך אותו. מהו הטעם. הוא משום שפירושם אות ממש, ואינו נגזרות מהמלה, את. עד דרוש אחיך אותו, פירושו שצריך לפרש סימן ואות של אבידה ההיא. (פו) אופי הכא דין אותו וכו': אף כאן אותו זה, הוא עוג שנתדבק באברהם, ומאנשי ביתו היה, וכשנמול אברהם, מה כתוב, וכל אנשי ביתו וגו'. שזה עוג שנמול עמו וקבל אות קדוש הזה. כיון שראה עוג, שישאל מתקרבים אליו, אמר הרי ודאי אני הקדמתי המצוה העומדת להם, כי הקדים להמול לפני יצחק אבינו. וזה שם כנגדו. לבטוח בו. (פז) ביה שעתא דחיל וכו': בו בשעה ירא משה, איך הוא יכול לעקור הרושם שרשם אברהם. אמר ודאי הרי הימין שלי, שהוא אהרן, מת. כי צריכים ימין לנצח את זה. ואם נאמר שיש אלעזר. הוא הימין של הלבנה, דהיינו של המלכות, ולא שלי, שאינו ימין דז"א שה"ס משה, כמו אהרן. ואות הזה, של עוג, הוא לימין דז"א, כי אברהם הוא ימין דז"א.

(פח) מיד אמר קב"ה וכו': מיד אמר הקב"ה, אל תירא אותו. אל תירא מפני אות שלו, ואפילו לימין אינו צריך. כי בידך

אביעה חידות מני קדם

חידון לפרשת "אדם" (מלכים-ב' פרקים ו, ח-ח) מקבילה ל-חקת על פי חיבורו של הבח"ה דוד צברדלינג ז"ל.

ד. איפה ישב אלישע הנביא
כשחיל אדם רצו אותו להביא

א. כמה אנשים
היו מצרעים

ה. מה אמר השליש כשזלזל
"ולכן נאמר לו" ומשם לא תאכל

ב. איך נקרא יום חשוך
ולכן אל המלך נשוב

ו. מה לב מלך אדם היה
בגלל שלא ניצח במלחמה

ג. את המי הזה הך נא בסגורים
וידעו את כוחו של אלקים

לתגובות, הקדשות והערות: or.david.way@gmail.com

פתרונות לגליון הקודם: אשה גדולה, בתוך עמי אנכי יושבת, גיחזי, דבר גדול, הלך, ויזוהר, מוקדש להצלחת: נאור מאיר בן אסתר ורעייתו, אוריאל בן אלישבע חפצי ורעייתו, לרפואת חיים דב בן ציפורה.

שבת שלום